RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 1 augustus 2017 met nummer RvVb/A/1617/1089 in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0336/A/0327

Verzoekende partij mevrouw Saskia DE FRANKRIJKER

vertegenwoordigd door advocaat Stijn VERBIST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Graaf van

Hoornestraat 51

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

Tussenkomende partij de heer **Huseyin ULUSOY** (overleden)

rechtsgeding hervat door:

de heer Ali KUTLU

vertegenwoordigd door advocaten Yves LOIX en Jo VAN LOMMEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen,

Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 23 januari 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 november 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 18 juli 2014 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het regulariseren van een functiewijziging van mortuarium naar berging op de percelen gelegen te 2018 Antwerpen, Dendermondestraat 34, met als kadastrale omschrijving afdeling 11, sectie L, nummers 3774 C 2 en 3774 B 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 3 april 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 27 april 2015 toe in de debatten.

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 mei 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 6 november 2014.

1

De Raad verwerpt met een arrest van 18 oktober 2016 met nummer RvVb/S/1617/0184 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 april 2017.

Advocaat Pieter THOMAES *loco* advocaat Stijn VERBIST voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Jo VAN LOMMEL voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. GEDINGHERVATTING

Met een aangetekende brief van 22 juli 2016 dient de heer Ali KUTLU een verzoek tot gedinghervatting in. Hij deelt mee dat hij werd aangeduid als nieuwe voorzitter van de vzw Cultureel Centrum Mehmet Akhif, gelet op het overlijden van de heer Huseyin ULUSOY (voormalig voorzitter van de vzw Cultuur Centrum Mehmet Akhif) op 13 maart 2016, en dat hij, als zijn rechtsopvolger, het geding wensen te hervatten.

Het verzoek tot gedinghervatting werd regelmatig ingediend door de rechtsopvolger van de oorspronkelijke tussenkomende partij.

IV. FEITEN

1

Op 2 maart 2012 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor het slopen van een moskee met woning en het bouwen van een cultureel centrum met gebedsruimte en woning. Eén van de voorwaarden in deze stedenbouwkundige vergunning is dat een milieuvergunning klasse 2 moet aangevraagd worden voor het gebruik van het mortuarium.

Op 9 april 2014 heeft de bevoegde ambtenaar de stillegging bevolen van het uitvoeren van deze stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 omdat de tussenkomende partij niet beschikt over een milieuvergunning klasse 2 (voorwaarde 9). De stedenbouwkundige vergunning wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 4.5.1 VCRO. Op dat ogenblik was de bestaande bebouwing volledig gesloopt en werd er een bouwput van ongeveer 3 meter diep gemaakt. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft op 18 april 2014 de stillegging van de werken bekrachtigd.

2.

De tussenkomende partij dient op 20 mei 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het regulariseren van een functiewijziging van mortuarium naar berging" op de percelen gelegen te 2018 Antwerpen, Dendermondestraat 34.

De stedenbouwkundige aanvraag betreft het regulariseren van een reeks uitgevoerde werken ten opzichte van de reeds verleende stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012. De vergunde toestand omvat een cultureel centrum aan de straatzijde en een gebedsruimte aan de achterkant van het perceel. De te regulariseren wijzigingen hebben betrekking op de kelderverdieping. Om de sanitaire ruimtes in de kelderverdieping te optimaliseren wordt de keuken, grenzend aan de linker perceelgrens, minimaal verkleind. De functie mortuarium verdwijnt en wordt ingericht als bergruimte. De resterende bouwlagen van het pand blijven ongewijzigd.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in woongebied met culturele, historische en/ of esthetische waarde.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening grootstedelijk gebied', goedgekeurd op 19 juni 2009.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Stadsontwikkeling, onroerend erfgoed en monumentenzorg adviseert op 2 juni 2014 gunstig.

De brandweer adviseert op 16 juni 2014 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 24 juni 2014:

" ...

Beoordeling

De stedenbouwkundige aanvraag betreft het regulariseren van een reeks uitgevoerde werken ten opzichte van een reeds goedgekeurde bouwaanvraag, vergund op 2 maart 2012 met dossiernummer 20116784.

De vergunde toestand omvat een cultureel centrum aan de straatzijde en een gebedsruimte achteraan het perceel. De te regulariseren wijzigingen hebben betrekking tot de kelderverdieping van het pand. De resterende bouwlagen blijven ongewijzigd. Om de sanitaire ruimtes in de kelder verdieping te optimaliseren wordt de keuken, grenzend aan de linkerperceelgrens, minimaal verkleind. Verder verdwijnt de functie mortuarium verdwijnt uit het gebouw. Deze ruimte wordt ingericht als bergruimte.

De stedenbouwkundige geschiktheid van het ontwerp dient aan de hand van de geldende en verordenende voorschriften te worden beoordeeld. Vastgesteld wordt dat de aanvraag hieraan voldoet.

Bij het beoordelen van de aanvraag behoort het tevens tot de autonome bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid te oordelen of een bouwwerk verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Vanuit stedenbouwkundig oogpunt is er geen principieel bezwaar tegen de vooropgestelde wijzigingen.

Gezien de ligging van de aanvraag in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde, moet de impact van de aanvraag op de erfgoedwaarde van de in de aanvraag betrokken constructies en de omgeving beoordeeld worden en staat de wenselijkheid van behoud voorop. In dat kader wordt een gunstig advies verleend door de stedelijke dienst monumentenzorg.

De geplande werken is vanuit stedenbouwkundig standpunt aanvaardbaar en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats.

Conclusie

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend aan de aanvrager, die ertoe gehouden is het advies van de brandweer stipt na te leven.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen adviseert ongunstig, maar laattijdig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 18 juli 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij op grond van de argumenten, zoals ontwikkeld in het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 12 september 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 oktober 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de hoorzitting van 4 november 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 6 november 2014 ongegrond en verleent een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

9. Beoordeling

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in CHE-gebied.

. . .

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het geldende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen situeert de aanvraag zich in Afbakeningslijn grootstedelijk gebied Antwerpen.

De Gemeentelijke Stedenbouwkundige verordening dd. 25 maart 2011 en de Gewestelijke Hemelwaterverordening dd. 5 juli 2013 zijn van toepassing.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en haar uitvoeringsbesluiten.

Het voorwaardelijke gunstige advies van de brandweer dient stipt gevolgd te worden om te kunnen voldoen aan de sectorale wetgeving.

Watertoets:

- - -

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding.

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

. . .

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag is gelegen te Antwerpen, in de wijk Brederode. De aanvraag is gelegen ten oosten van het nieuwe justitiepaleis, meer bepaald in de Dendermondestraat.

De straat wordt gekenmerkt door hoofdzakelijk een- en meergezinswoningen. De verschillende bebouwingen zijn hoofdzakelijk herenwoningen met enkele recente bebouwingen. Het meest voorkomende bouwtype bestaat uit 4 bouwlagen en een mansardedak.

De aanvraag betreft louter een beperkte aanpassing van de kelderverdieping van een eerder verleende vergunning. De aanvraag betreft een loutere herindeling van een beperkt deel van de kelderverdieping, meer bepaald een aanpassing van de draagmuur in functie van een aanpassing van de toiletten. Ook het vergunde mortuarium wordt aangepast en zal een berging worden in de nieuwe situatie. Voor het overige blijft alles behouden, ook de (hoofd)functie waardoor deze inpasbaar blijft in de omgeving.

De eerder verleende stedenbouwkundige vergunning is nog steeds geldig aangezien de werken tijdig gestart en/of nog niet voldoende lang stilliggen om van een verval van de vergunning te kunnen spreken.

De aangevraagde wijzigingen hebben geen enkele betrekking op de mobiliteit van het project.

De schaal van het gebouw wijzigt niet. Het ruimtegebruik wijzigt beperkt aangezien het deel aangegeven als mortuarium zal wijzigen naar berging. Ook de toiletten werden aangepast zodat er ook plaats werd geboden aan een toilet in functie van mindervaliden. Deze aanpassingen zijn aanvaardbaar, bovendien is een berging minimaal even inpasbaar in de woonomgeving dan een mortuarium. De aanvraag is dan ook aanvaardbaar.

Visueel-vormelijk zijn er geen wijzigingen op de stedenbouwkundige aanvraag ten aanzien van de recent vergunde situatie.

Er zijn geen te verwachten hinderaspecten door deze beperkte wijzigingen. De aangehaalde hinderaspecten van de beroepers hebben betrekking op de eerder verleende vergunning waartegen geen beroep werd aangetekend en dewelke nu dus niet het voorwerp van de aanvraag uitmaken.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, op voorwaarde dat de voorwaarden zoals opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 18/07/2014 stipt worden nageleefd.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

3.

Naast de voorliggende procedures voor de Raad heeft de verzoekende partij een milieustakingsvordering ingesteld. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen heeft met een vonnis van 26 maart 2015 een prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof. De partijen verklaren ter zitting dat het Grondwettelijk Hof een arrest heeft geveld, maar dat de verzoekende partij de bodemprocedure nog niet opnieuw heeft geactiveerd.

De verzoekende partij heeft samen met andere buurtbewoners een nieuwe procedure ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen met het verzoek om overeenkomstig artikel 4.6.2, §1, 1° VCRO het verval te horen vaststellen van de stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012. De rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen heeft met een vonnis van 18 maart 2016 deze vordering afgewezen.

Op 12 mei 2016 heeft de verzoekende partij heeft tegen dit vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen beroep in gesteld bij het Hof van Beroep te Antwerpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij een rechtstreekse overbuur is van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Volgens de verzoekende partij zal zij, en de rest van de Dendermondestraat, te maken krijgen met belangrijke hinder die door de verwerende partij ten onrechte werd genegeerd in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij wijst eerst en vooral op een verstoring van de mobiliteit. De verzoekende partij voert aan dat de regularisatievergunning erop gericht is een cultureel centrum voor 800

gelovigen-bezoekers op te trekken in de Dendermondestraat, terwijl de Dendermondestraat een doodlopende straat is die zulk groot complex niet kan dragen.

De verzoekende partij voert aan dat er in de Dendermondestraat geen mogelijkheid tot parkeren is, gelet op het feit dat deze straat maximaal benut wordt door de wagens van de bewoners. Volgens de verzoekende partij is een cultureel centrum voor 800 bezoekers zonder enige voorziene parking niet inpasbaar in de Dendermondestraat.

De verzoekende partij voert verder aan dat de Dendermondestraat zal geconfronteerd worden met een voortdurend in- en uitrijden van wagens. Volgens de verzoekende partij is de straat op vandaag reeds verzadigd en zullen alle wagens die de Dendermondestraat inrijden op zoek naar een parkeerplaats, deze opnieuw moeten uitrijden. De verzoekende partij stelt verder dat, gelet op de maximale parkeerbenutting, het niet mogelijk is om met twee wagens tegelijk naast elkaar te rijden in de Dendermondestraat, waardoor de hinder alleen maar verergerd.

De verzoekende partij wijst er tot slot op dat het rustige karakter dat de straat thans gegund is door het doodlopend karakter ervan in hinderlijke mate teniet wordt gedaan doordat een cultureel centrum voor 800 bezoekers vergunbaar geacht wordt. Volgens de verzoekende partij zal de verkeershinder in de Dendermondestraat elke normale verkeersgang in een doodlopende straat overstijgen.

De verzoekende partij wijst vervolgens op een verstoring van het rustige woongenot en de algemene rust in de straat, aangezien de straat hoe dan ook een centraal punt wordt voor de gelovigen in de buurt. De verzoekende partij stelt dat zij in haar acties tegen de bestreden beslissing officieel en formeel gesteund wordt door een groot merendeel van de straat, met name niet minder dan 21 gezinnen vrezen een belangrijke verstoring van de rust in hun straat door de uitbating van het cultureel centrum.

Tot slot haalt de verzoekende partij een verlies aan privacy aan. De verzoekende partij voert aan dat de ramen van het cultureel centrum rechtstreeks uitgeven op de woon- en slaapkamer van de verzoekende partij, waardoor zij geconfronteerd wordt met een hinder door inkijk. De verzoekende partij wijst er op dat dit des te meer het geval is nu het cultureel centrum aan de voorzijde bijna volledig wordt voorzien van glas. Volgens de verzoekende partij worden de overige inwoners van de straat met een gelijkaardig, doch wat minder rechtstreeks inzicht geconfronteerd.

2. De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad wat betreft het belang van de verzoekende partij.

De verwerende partij wijst er wel op dat de stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 voor de afbraak van een moskee en de opbouw van een cultureel centrum integraal behouden blijft en dat de huidige aanvraag slechts betrekking heeft op de regularisatie van een functiewijziging van dit vergunde complex, met name de omvorming van het in de kelder voorziene mortuarium tot berging.

3. De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij.

De tussenkomende partij voert aan dat de verzoekende partij erkent dat het voorwerp van de bestreden beslissing zeer beperkt is, met name een loutere aanpassing van de eerder verleende

basisvergunning van 2 maart 2012. De tussenkomende partij stelt verder dat deze basisvergunning niet werd aangevochten door de verzoekende partij.

Volgens de tussenkomende partij dient de verzoekende partij in die zin aan te tonen in welke mate zij hinder/nadelen zou kunnen ondervinden ten gevolge van de hier bestreden beslissing, met name de vergunning van 6 november 2014.

De tussenkomende partij vraagt zich af welk nadeel/ hinder de verzoekende partij kan lijden ten gevolge van een aanpassing van de kelderverdieping en het vervangen van het mortuarium door een berging. Volgens de tussenkomende partij verandert het uitzicht van het project hierdoor niet, noch de vergunde capaciteit, noch de mobiliteit, ...

De tussenkomende partij is van oordeel dat, waar de verzoekende partij verwijst naar het mobiliteitsaspect, de visuele hinder, enz., dit allemaal betrekking heeft op gebeurlijke hinder/nadelen die de verzoekende partij zou lijden door de uitvoering/realisatie van de stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012, dewelke niet het voorwerp uitmaakt van voorliggend dossier.

De tussenkomende partij concludeert dat dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij op geen enkele manier uiteenzet welk hinder of nadelen zij lijdt als gevolg van de uitvoering of realisatie van de bestreden beslissing.

4.

De verzoekende partij verduidelijkt in haar wederantwoordnota dat het niet enkel zij is die zich nu plotseling tegen het gehele project verzet, maar dat het verzet gedragen wordt door bijna de hele Dendermondestraat. De verzoekende partij stelt dat dit treffend wordt geïllustreerd door het feit dat op 25 maart 2015 maar liefst 28 bewoners van de Dendermondestraat een vordering hebben ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen om het verval en/of de onwettigheid van de stedenbouwkundige vergunningen van 2 maart 2012 en 6 november 2014 te vragen. Volgens de verzoekende partij treedt enkel zij nu in rechte omwille van financiële redenen.

Verder benadrukt de verzoekende partij dat haar belang om in rechte te treden tegen de bestreden beslissing betrekking heeft op het feit dat deze vergunning de bouwheer in staat zou stellen om de stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 verder uit te voeren. De verzoekende partij voert aan dat de staking van deze laatste vergunning immers bevolen werd omwille van de schending van de vergunningsvoorwaarde die vereist dat men beschikt over een gelijktijdig verleende milieuvergunning. Volgens de verzoekende partij wordt deze vergunningsvoorwaarde opgeheven door de bestreden beslissing en kan de hoofdvergunning verder worden uitgevoerd. De verzoekende partij is van oordeel dat er een rechtstreeks verband is tussen de uitvoering van de bestreden beslissing en de door haar opgeworpen hinder en nadelen.

5.

De tussenkomende voegt nog toe dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota erkent dat zij middels voorliggende procedure – dewelke gericht is tegen de beslissing van 6 november 2014 – de stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 viseert.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2. Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een functiewijziging van mortuarium naar berging.

De vergunde toestand omvat een cultureel centrum aan de straatzijde en een gebedsruimte aan de achterkant van het perceel. De te regulariseren wijzigingen hebben betrekking op de kelderverdieping. Om de sanitaire ruimtes te optimaliseren wordt de keuken iets verkleind. De functie mortuarium verdwijnt en wordt ingericht als bergruimte. De rest van het pand blijft ongewijzigd.

3. De verzoekende partij stelt dat zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ernstige mobiliteitsproblemen zal ondervinden. De verzoekende partij voert verder aan dat het geplande cultureel centrum met moskee voor verkeers- en parkeerhinder zal zorgen, qua stijl en esthetiek onverenigbaar is met het straatbeeld en voor een hinder door inkijk en aantasting van de privacy zal zorgen.

Waar de door de verzoekende partij aangevoerde impact, op zichzelf beschouwd, het belang kan constitueren, rijst niettemin de vraag of die hinder en nadelen wel uit de bestreden beslissing voortvloeien. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dat de aangevoerde hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, het gevolg van de bestreden vergunning zijn. Die bepaling houdt niet in dat het oorzakelijk verband tussen de gevreesde hinder of nadelen en de vergunning onomstotelijk aangetoond wordt, wel dat het plausibel gemaakt wordt.

De Raad is van oordeel dat de ingeroepen nadelige gevolgen te maken hebben met de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 en niet met de uitvoering van de thans bestreden vergunning voor de functiewijziging van (ondergronds) mortuarium naar berging. Het is immers de stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 die de bouw van het cultureel centrum met gebedsruimte en woning mogelijk maakt. De stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 maakt niet het voorwerp uit van de voorliggende procedure en de verzoekende partij heeft nagelaten om een schorsings- en vernietigingsberoep tegen deze vergunningsbeslissing in te stellen.

De door de verzoekende partijen opgeworpen nadelige gevolgen vinden met andere woorden hun oorzaak in de eerst verleende en niet voor de Raad bestreden stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 2012 en vertonen geen causaal verband met de werken die met de bestreden stedenbouwkundige vergunning vergund werden.

9

Het feit dat de afgifte van deze wijzigende vergunning de bouwheer in staat zou stellen om verder uitvoering te geven aan de basisvergunning van 2 maart 2012, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

De Raad moet tevens vaststellen dat de verzoekende partij in haar betoog geen enkel nadelig gevolg inroept dat rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden is met het voorwerp van de thans bestreden beslissing.

4.

De exceptie is gegrond.

VII. KENNELIJK ONRECHTMATIG BEROEP

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partij verzoekt de Raad om overeenkomstig artikel 103 van het Procedurereglement een geldboete te willen opleggen wegens het instellen van een kennelijk onrechtmatig beroep. Ter staving verwijst de tussenkomende partij naar haar uiteenzetting in de door haar opgestelde procedurestukken.

2.

De verzoekende partij stelt dat haar vordering niet kennelijk onrechtmatig is en verwijst eveneens naar haar uiteenzetting in haar procedurestukken. De verzoekende partij voegt daar nog aan toe dat zij zich de afgelopen jaar steeds op constructieve wijze heeft verzet tegen de voorliggende bouwplannen die de leefbaarheid van haar straat nadelig beïnvloeden. Zij is van oordeel dat hierbij de nodige onrechtmatigheden plaatsvinden en dat deze onrechtmatigheden objectief worden bevestigd door onder meer het bekrachtigde stakingsbevel. De verzoekende partij concludeert dat zij opkomt voor haar rechten en een beslissing bestrijdt die ze onwettig acht en dat dit geen kennelijk onrechtmatig beroep vormt.

Beoordeling door de Raad

Het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep houdt een beperking in van het recht op toegang tot de rechter. Het begrip moet derhalve restrictief worden geïnterpreteerd.

De gegevens van het dossier en de argumentatie van de tussenkomende partij laten niet toe te besluiten dat de verzoekende partij haar recht om zich tot de Raad te wenden zou hebben misbruikt. Evenmin kan het beroep als lichtzinnig beschouwd worden op grond van de loutere vaststelling dat het beroep van de verzoekende partij wordt verworpen wegens gebrek aan belang.

Er bestaan derhalve geen redenen om een boete op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	Het verzoek tot tussenkomst van de heer Ali KUTLU is ontvankelijk.	
2.	De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.	
3.	De Raad verwerpt het verzoek van de tussenkomende partij tot het opleggen van eer geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep.	
4.	De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.	
5.	De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.	
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 1 augustus 2017 door de vijfde kamer.		
De	toegevoegd griffier,	De voorzitter van de vijfde kamer,
Ch	ana GIELEN	Pieter Jan VERVOORT